

1. И опять начал учить при море; и собралось к Нему множество народа, так что Он вошел в лодку и сидел на море, а весь народ был на земле, у моря.

УПО: І знову почав Він навчати над морем. І зібралось до Нього багато народу, так що Сам Він до човна на морі ввійшов і сидів, а народ увесь був на землі покрай моря.

KJV: And he began again to teach by the sea side: and there was gathered unto him a great multitude, so that he entered into a ship, and sat in the sea; and the whole multitude was by the sea on the land.

2. И учил их притчами много, и в учении Своем говорил им:

УПО: І багато навчав Він їх притчами, і в науці Своїй їм казав:

KJV: And he taught them many things by parables, and said unto them in his doctrine,

3. слушайте: вот, вышел сеятель сеять;

УПО: Слушайте, вийшов сіяч ось, щоб сіяти.

KJV: Hearken; Behold, there went out a sower to sow:

4. и, когда сеял, случилось, что иное упало при дороге, и налетели птицы и поклевали то.

УПО: І як сіяв, упало зерно одне край дороги, і налетіли пташки, і його повидзьобували.

KJV: And it came to pass, as he sowed, some fell by the way side, and the fowls of the air came and devoured it up.

5. Иное упало на каменистое [место], где немного было земли, и скоро возшло, потому что земля была неглубока;

УПО: Друге ж упало на ґрунт кам'янистий, де не мало багато землі, і негайно зійшло, бо земля неглибока була;

KJV: And some fell on stony ground, where it had not much earth; and immediately it sprang up, because it had no depth of earth:

6. когда же возшло солнце, увяло и, как не имело корня, засохло.

УПО: а як сонце зійшло то зів'яло, і, коріння не мавши, усохло.

KJV: But when the sun was up, it was scorched; and because it had no root, it withered away.

7. Иное упало в терние, и терние выросло, и заглушило [семя], и оно не дало плода.

УПО: А інше впало між терен, і вигнався терен, і його поглишив, і плоду воно не дало.

KJV: And some fell among thorns, and the thorns grew up, and choked it, and it yielded no fruit.

8. И иное упало на добрую землю и дало плод, который взошел и вырос, и принесло иное тридцать, иное шестьдесят, и иное сто.

УПО: Інше ж упало на добрую землю, і дало плід, що посходив і ріс; і видало втридцять, у шістдесят і в сто раз.

KJV: And other fell on good ground, and did yield fruit that sprang up and increased; and brought forth, some thirty, and some sixty, and some an hundred.

9. И сказал им: кто имеет уши слышать, да слышит!

УПО: І сказав: Хто має вуха, щоб слухати, нехай слухає!

KJV: And he said unto them, He that hath ears to hear, let him hear.

10. Когда же остался без народа, окружающие Его, вместе с двенадцатью, спросили Его о притче.

УПО: І, як остався Він насамоті, Його запитали найближчі з Дванадцятьма про цю притчу.

KJV: And when he was alone, they that were about him with the twelve asked of him the parable.

11. И сказал им: вам дано знать тайны Царствия Божия, а тем внешним все бывает в притчах;

УПО: І Він їм відповів: Вам дано пізнати таємниці Божого Царства, а тим, що за вами, усе відбувається в притчах,

KJV: And he said unto them, Unto you it is given to know the mystery of the kingdom of God: but unto them that are without, all these things are done in parables:

12. так что они своими глазами смотрят, и не видят; своими ушами слышат, и не понимают, да не обратятся, и прощены будут им грехи.

УПО: щоб оком дивились вони і не бачили, вухом слухали і не зрозуміли, щоб коли вони не навернулися, і відпущені будуть гріхи їм!

KJV: That seeing they may see, and not perceive; and hearing they may hear, and not understand; lest at any time they should be converted, and their sins should be forgiven them.

13. И говорит им: не понимаете этой притчи? Как же вам уразуметь все притчи?

УПО: І Він їх запитав: Ви не розумієте притчі цієї? І як вам зрозуміти всі притчі!

KJV: And he said unto them, Know ye not this parable? and how then will ye know all parables?

14. Сеятель слово сеет.

УПО: Сіяч сіє слово.

KJV: The sower soweth the word.

15. [Посеянное] при дороге означает тех, в которых сеется слово, но [к которым], когда услышат, тотчас приходит сатана и похищает слово, посеянное в сердцах их.

УПО: А котрі край дороги, де сіється слово, це ті, що як тільки почують, то зараз приходять до них сатана, і забирає слово, посіяне в них.

KJV: And these are they by the way side, where the word is sown; but when they have heard, Satan cometh immediately, and taketh away the word that was sown in their hearts.

16. Подобным образом и посеянное на каменистом [месте] означает тех, которые, когда услышат слово, тотчас с радостью принимают его,

УПО: Так само й посіяні на кам'янистому ґрунті, вони, як почують те слово, то з радістю зараз приймають його,

KJV: And these are they likewise which are sown on stony ground; who, when they have heard the word, immediately receive it with gladness;

17. но не имеют в себе корня и непостоянны; потом, когда настанет скорбь или гонение за слово, тотчас соблазняются.

УПО: та коріння не мають у собі й непостійні; а згодом, як утиск або переслідування наступає за слово, вони спокушаються зараз.

KJV: And have no root in themselves, and so endure but for a time: afterward, when affliction or persecution ariseth for the word's sake, immediately they are offended.

18. Посеянное в тернии означает слышащих слово,

УПО: А між терен посіяне, це ті, що слухають слово,

KJV: And these are they which are sown among thorns; such as hear the word,

19. но в которых заботы века сего, обольщение богатством и другие пожелания, входя в

них, заглушают слово, и оно бывает без плода.

УПО: але клопти цьогосвітні й омана багатства та різні бажання ввходять, та й заглушують слово, і плоду воно не дає.

KJV: And the cares of this world, and the deceitfulness of riches, and the lusts of other things entering in, choke the word, and it becometh unfruitful.

20. А посеянное на доброй земле означает тех, которые слушают слово и принимают, и приносят плод, один в тридцать, другой в шестьдесят, иной во сто крат.

УПО: А посіяне в добру землю це ті, що слухають слово й приймають, і родять утридцяттеро, у шістдесят і в сто раз.

KJV: And these are they which are sown on good ground; such as hear the word, and receive it, and bring forth fruit, some thirtyfold, some sixty, and some an hundred.

21. И сказал им: для того ли приносится свеча, чтобы поставить ее под сосуд или под кровать? не для того ли, чтобы поставить ее на подсвечнике?

УПО: І сказав Він до них: Чи світильника приносять на те, щоб поставити його під посудину, чи може під ліжку? А не щоб поставити на свічнику?

KJV: And he said unto them, Is a candle brought to be put under a bushel, or under a bed? and not to be set on a candlestick?

22. Нет ничего тайного, что не сделалось бы явным, и ничего не бывает потаенного, что не вышло бы наружу.

УПО: Бо немає нічого захованого, що не виявиться, і немає таємного, що не вийде наяв.

KJV: For there is nothing hid, which shall not be manifested; neither was any thing kept secret, but that it should come abroad.

23. Если кто имеет уши слышать, да слышит!

УПО: Хто має вуха, щоб слухати, нехай слухає!

KJV: If any man have ears to hear, let him hear.

24. И сказал им: замечайте, что слышите: какою мерою мерите, такою отмерено будет вам и прибавлено будет вам, слушающим.

УПО: І сказав Він до них: Уважайте, що чуєте: Якою мірою будете міряти, такою відміряють вам, і додадуть вам.

KJV: And he said unto them, Take heed what ye hear: with what measure ye mete, it shall be measured to you: and unto you that hear shall more be given.

25. Ибо кто имеет, тому дано будет, а кто не имеет, у того отнимется и то, что имеет.
УПО: Бо хто має, то дасться йому, хто ж не має, забереться від нього й те, що він має.
KJV: For he that hath, to him shall be given: and he that hath not, from him shall be taken even that which he hath.

26. И сказал: Царствие Божие подобно тому, как если человек бросит семя в землю,
УПО: І сказав Він: Так і Боже Царство, як той чоловік, що кидає в землю насіння,
KJV: And he said, So is the kingdom of God, as if a man should cast seed into the ground;

27. и спит, и встает ночью и днем; и как семя всходит и растет, не знает он,
УПО: і чи спить, чи встає він удень та вночі, а насіння пускає паростки та росте, хоч не знає він, як.
KJV: And should sleep, and rise night and day, and the seed should spring and grow up, he knoweth not how.

28. ибо земля сама собою производит сперва зелень, потом колос, потом полное зерно в колосе.
УПО: Бо родить земля сама з себе: перше вруна, потім колос, а тоді повне збіжжя на колосі.
KJV: For the earth bringeth forth fruit of herself; first the blade, then the ear, after that the full corn in the ear.

29. Когда же созреет плод, немедленно посылает серп, потому что настала жатва.
УПО: А коли плід доспіє, зараз він посилає серпа, бо настали жнива.
KJV: But when the fruit is brought forth, immediately he putteth in the sickle, because the harvest is come.

30. И сказал: чему уподобим Царствие Божие? или какою притчею изобразим его?
УПО: І сказав Він: До чого прирівняємо Царство Боже? Або в якій притчі представим його?
KJV: And he said, Whereunto shall we liken the kingdom of God? or with what comparison shall we compare it?

31. Оно--как зерно горчичное, которое, когда сеется в землю, есть меньше всех семян на

земле;

УПО: Воно як те зерно гірчичне, яке, коли сіється в землю, найдрібніше за всі земні насіння.

KJV: It is like a grain of mustard seed, which, when it is sown in the earth, is less than all the seeds that be in the earth:

32. а когда посеяно, всходит и становится больше всех злаков, и пускает большие ветви, так что под тенью его могут укрываться птицы небесные.

УПО: Як посіяне ж буде, виростає, і стає над усі зілля більше, і віття пускає велике таке, що кублитись може в тіні його птаство небесне.

KJV: But when it is sown, it groweth up, and becometh greater than all herbs, and shooteth out great branches; so that the fowls of the air may lodge under the shadow of it.

33. И таковыми многими притчами проповедывал им слово, сколько они могли слышать.

УПО: І такими притчами багатьома Він їм слово звіщав, поскільки вони могли слухати.

KJV: And with many such parables spake he the word unto them, as they were able to hear it.

34. Без притчи же не говорил им, а ученикам наедине изъяснял все.

УПО: І без притчі нічого Він їм не казав, а учням Своїм самотою вияснював усе.

KJV: But without a parable spake he not unto them: and when they were alone, he expounded all things to his disciples.

35. Вечером того дня сказал им: переправимся на ту сторону.

УПО: І сказав Він до них того дня, коли вечір настав: Переплиньмо на той бік.

KJV: And the same day, when the even was come, he saith unto them, Let us pass over unto the other side.

36. И они, отпустив народ, взяли Его с собою, как Он был в лодке; с Ним были и другие лодки.

УПО: І, лишивши народ, узяли із собою Його, як у човні Він був; і інші човни були з Ним.

KJV: And when they had sent away the multitude, they took him even as he was in the ship. And there were also with him other little ships.

37. И поднялась великая буря; волны били в лодку, так что она уже наполнялась

[водою].

УПО: І знялася ось буря велика, а хвилі вливалися в човен, аж човен водою вже був переповнився!

KJV: And there arose a great storm of wind, and the waves beat into the ship, so that it was now full.

38. А Он спал на корме на возглавии. Его будят и говорят Ему: Учитель! неужели Тебе нужды нет, что мы погибаем?

УПО: А Він спав на кормі на подушці... І вони розбудили Його та й сказали Йому: Учителю, чи Тобі байдуже, що ми гинемо?...

KJV: And he was in the hinder part of the ship, asleep on a pillow: and they awake him, and say unto him, Master, carest thou not that we perish?

39. И, встав, Он запретил ветру и сказал морю: умолкни, перестань. И ветер утих, и сделалась великая тишина.

УПО: Тоді Він устав, і вітрові заборонив, і до моря сказав: Мовчи, перестань! І стих вітер, і тиша велика настала...

KJV: And he arose, and rebuked the wind, and said unto the sea, Peace, be still. And the wind ceased, and there was a great calm.

40. И сказал им: что вы так боязливы? как у вас нет веры?

УПО: І сказав Він до них: Чого ви такі полохливі? Чому віри не маєте?

KJV: And he said unto them, Why are ye so fearful? how is it that ye have no faith?

41. И убоялись страхом великим и говорили между собою: кто же Сей, что и ветер и море повинуются Ему?

УПО: А вони налякалися страхом великим, і говорили один до одного: Хто ж це такий, що вітер і море слухняні Йому?

KJV: And they feared exceedingly, and said one to another, What manner of man is this, that even the wind and the sea obey him?